

Pie dzintara jūras

Pie dzintara jūras, kas Kurzemi vij,
Reiz vientuļa krastā tie tikušies bij.
Viņš Daugavas laivnieks, Kam strauja pukst sirds,
Tā zvejniece jauna, prieks acīs tai mirdz.

Nāc līdz mana dzimtenē, meitene teica,
Mans draugs, klusi iemīlot sirds tevi sveica.
Mēs saderam kopā, tā man vidzemnieks teic,
Kā Kurzemes vēji, tā dzied Vidzemes vējs.
Mēs saderam kopā, jo tu laivinieks stalts,
Un Dzintara jūra, mūsu laimei tie šalc.

No Daugavas krastiem, stalts laivinieks brauc,
To dzintara jūra un meitene sauc.
Kur Kurzemes krastā, Tie tikušies bij,
Tur nākotnes laimei, tie gredzenus mij.